

بازار مشترک بیمه‌گسورهای اروپائی

ترجمه: مینا صدیق نوحی

ب - صادرکنندگان بیمه‌نامه بتوانند، بدون داشتن شعبه در سایر کشورهای عضو بازار مشترک، تمام انواع بیمه‌هایشان را کاملاً "آزادانه در تمام نقاط بازار عرضه نمایند .

پ - کلیه شرکت‌کنندگان در بازار مشترک بتوانند در مورد قیمت، ماهیت و چگونگی بیمه‌نامه و نوع خدمتی که به مشتریان عرضه می‌کنند در شرایط مساوی و عادلانه رقابت کنند .

ت - کلیه شرکت‌های بیمه تحت نظارت واحدی باشند اگرچه این نظارت توسط مقامات و اداره‌کنندگان جداگانه‌ای که متعلق به همان کشور خاص هستند اعمال شود که هدف این نظارت و سرپرستی حصول اطمینان از این امر است که شرکت‌های بیمه همواره قادرند به تعهدات مالی خود عمل کنند . به‌رصورت تمام انواع قوانینی که شرکت‌های بیمه واقع در بازار از آن تبعیت می‌کنند باید یکسان باشد .

ج - کلیه متدهای فروش و کیفیت و ماهیت محصولات بیمه‌ای کنترل شود البته نه تا آن حد که از هرگونه بدعت و نوآوری ممانعت بعمل آید ، تا اولاً " همه شرکتها در یک فضای رقابتی رشد کنند و ثانیاً " از سرگردانی عموم (منظور خریداران بیمه است) جلوگیری شود .

د - قوانین حاکم بر قراردادها برای تمام اعضاء بازار مشترک متحدالشکل باشد در غیراینصورت اجرای قوانینی که توأمان از مشتریان حمایت کند و قراردادها را بعنوان ابزاری جهت ایجاد رقابت از بین ببرد غیرممکن میشود .

اخیراً " کالج بیمه سی. آی. آی ، کنفرانس یک روزه‌ای در باره بازار مشترک بیمه کشورهای اروپائی که انتظار می‌رود در آینده‌ای نه چندان دور یعنی تا پایان سال ۱۹۹۲ تشکیل شده و اصول آن به‌مورد اجرا گذارده شود ، ترتیب داد . مقاله زیر که توسط جفری فیتچ به‌این مناسبت نوشته شده که از جهت اهمیت آن به ترجمه آن اقدام شد .

معمولاً در تعریف بازار مشترک گفته میشود که بازار مشترک، اجتماع وسیع بازارهایی است که خصوصیات یک بازار ملی را داشته باشد .

در امر بیمه ، بازارهای ملی موجود نه‌تنها از نظر ماهیت و تعداد و قوانین و آئیننامه‌های حاکم بر این صنعت بطور قابل توجهی با یکدیگر تفاوت دارند ، بلکه از جهت تنوع و ماهیت کالای بیمه‌ای هم که عرضه می‌کنند یکسان نیستند . بنابراین مسئله‌ای که با آن مواجه هستیم این است که با در نظر گرفتن این مشکلات چگونه میتوان بین آزادسازی بازار و عرضه انواع مختلف بیمه و اقتناع و اطمینان مقامات دولتی کشورهای عضو بازار مشترک از تأمین کافی بیمه‌گذاران و اشخاص ثالث . بنظر من یک بازار مشترک باید خصوصیات زیر را دارا باشد :

الف - کلیه شرکت‌های بیمه واقع در هر یک از کشورهای عضو بازار مشترک بتوانند کاملاً "آزادانه در هر یک از دیگر کشورهای عضو بازار مشترک شعبه داشته باشند . این هدف بوسیله اولین دستورالعمل اجرائی بیمه‌های زندگی و غیر زندگی تا حد زیادی عملی شده است .

به کشورهای مختلف، باید دیگر فرق دارد زیرا کنترل فعالیت بیمه‌های اتکائی نیز تفاوت دارد.

در مورد شرایط و چگونگی تجارت خارجی جامعه مشترک گفته میشود که بیمه اتکائی مانند مرغی است که تخم‌های طلائی میکند بنابراین باید کاملاً "هوشیار بود که هرگونه اقدام هماهنگ‌کننده که برای یکسان‌سازی امور بیمه‌گران مستقیم انجام میشود موقعیت رقابتی بیمه‌گران اتکائی موجود در بازار مشترک را تحت الشعاع قرار ندهد.

دومین مرحله، نقل و انتقال بیمه‌های مستقیم غیرزندگی است. دومین دستورالعمل هماهنگ‌کننده در مورد بیمه‌های مستقیم غیرزندگی دستورالعملی است که اشکالات زیادی دارد و تحولات زیادی را پشت سر گذاشته است. برای اولین بار در سال ۱۹۷۵ پیشنهاد شده و در سال ۱۹۷۸ با در نظر گرفتن نقطه نظرات پارلمان اروپائی تعدیل شد. سپس این امر در گردهمایی‌های متعدد مورد بحث قرار گرفت که البته پیشرفت چندانی حاصل نشد تا بالاخره این گفتگوها زمانی که آرای از دادگاهها صادر گردید قطع شد. ترکیبی از رأی چهارم دسامبر سال ۱۹۸۶ دادگاه و روحیه‌ای که در اثر قانون اروپائی واحد برای سال ۱۹۹۲ ایجاد گردید باعث شد که تا سال گذشته به سختی بر روی دستورالعمل کار کنیم تا در مورد آن به موافقت برسیم و بالاخره در ماه گذشته به موفقیت بزرگی دست یافتیم و مجلس و کمیسیون توانستند در باره لایحه به توافق برسند. لایحه‌ای که در آن منطقه‌ای از ریسکهای صنعتی و تجاری را برای عملیات یک بازار مشترک حقیقی با کنترل‌های داخلی در هر کشور مشخص شد و تصمیمات مهمی جهت آزادی عمل وسیع خریداران و فروشندگان بیمه در نظر گرفته شد تا طرفین معامله قادر به انتخاب بهترین شرایط باشند.

این موافقتنامه در پارلمان اروپائی با مشکلاتی مواجه شده است لکن بیشتر مشکلات به نحوه کار مربوط میشود تا اصل موضوع. تفاوت مهمی که این لایحه

ذ - مالیات بر حق بیمه و هرمالیات دیگری که به نحوی برکتش بیمه از نظر خریدار اثر میگذارد باید برای همه متحدالشکل باشد و یا حداقل اینکه، تفاوت در چگونگی مالیاتها به نوعی نباشد که بر روی رقابت آزاد اثر سوء بگذارد.

ر - خریداران بیمه چه خرد و چه کلان باید قادر باشند به انواع بیمه دسترسی داشته باشند و بازار برایشان چنان روشن باشد که بتوانند آگاهانه مناسبترین آنها را انتخاب کنند.

ز - برای نمایندگان و واسطه‌های بیمه، نه تنها آزادی فعالیت در تمام بازار در شرایط مساوی تأمین شود، بلکه باید انگیزه‌هایی ایجاد شود تا آنان را تشویق کند تا به دنبال بیمه در هر جای بازار بیمه بروند برای رسیدن به این مقصود اطلاعات مالی کافی مربوط به تمام بیمه‌گران در اختیار آنها گذارده شود تا مقایسه و انتخاب احسن ممکن باشد.

ه - بالاخص یک بازار مشترک بیمه باید فاقد هرگونه محدودیت مبادلات ارزی باشد تا طرفین درگیر در معاملات بیمه‌ای بتوانند با آزادی کامل نقل و انتقالات ارزی خود را انجام دهند.

تحقق چنین بازار مشترک بیمه‌ای که باید خصوصیات دیگری هم داشته باشد کار ساده‌ای نیست و مسلماً غیرممکن است که یکباره به تمام این اصول دست یابیم.

ممکن است اجرای بعضی از این اصول تا زمانی بعد از سال ۱۹۹۲ معلق بماند ولی اطمینان داریم به بسیاری از آنها تا پایان سال ۱۹۹۲ میتوان تحقق بخشید و هدف باید این باشد که اصول اساسی را تا قبل از ۱۹۹۲ تدوین کنیم.

ظاهراً "بر اساس دستورالعمل سال ۱۹۶۴ که جریان آزاد سرمایه و استقرار مؤسسات را مقرر میدارد در مورد بیمه اتکائی مسئله‌ای وجود ندارد. مع ذلک به سبب نظارتی که در هر کشور بر بیمه‌های مستقیم اعمال میشود و نوع و میزان سپرده بیمه‌گران اتکائی، متعلق

تعهد دارد در آینده آزادی کامل ارائه خدمات بیمه‌ای متکی بر کنترل‌های داخل کشوری برای ریسک‌های انبوه را تأمین کند و هرچه سریعتر پیشنهاداتی ارائه دهد تا اقدامات لازم برای تأمین قوانین هماهنگ در مورد ریسک‌های انبوه نیز اجرا گردد و کنترل‌های داخل کشوری برای این گروه از خطرات نیز اعمال گردد.

دو مورد مهم دیگر هم وجود دارد که مستلزم مقررات هماهنگ است. یکی مقررات مربوط به سپرده‌های فنی که نه تنها باید پاسخگوی ماهیت و نحوه ارزیابی اندوخته‌ها باشد بدون شک مشکلترین مسئله هماهنگ ساختن مقررات مربوط به آنهاست تا معلوم شود درجه واقعی از این اندوخته‌ها میتوان استفاده کرد و نحوه محاسبه چیست بلکه باید ماهیت و تقویم این ذخائر در داراییها و نحوه نظارت بر آنها را مشخص نمایند. (مثلاً "قبول یا رد خساراتی که باید از تکالیف دریافت شود از مهمترین اشکالات است) نه تنها دستیابی به چنین توافقی که شامل تمام جوانب باشد مشکل است بلکه هر موافقتی هم که نتیجه توافق موجود بین ۱۲ کشور عضو بازار باشد ممکن است از نظر بسیاری بعنوان محدودیت ناخوشایندی تلقی شود.

موضوع دوم که از سوی دادگاه هم مورد تأکید قرار گرفت این است که تا تحقق هماهنگ‌سازی مقررات هریک از دولت‌های مقصد بر شرایط عمومی و شرایط خصوصی بیمه‌نامه‌ها معتبر است. در این مورد هم راه‌ها بسیار مختلف است که فقط کافی است به تفاوت بین روش آلمان و انگلیس توجه نمود، با این حال اگر بتوانیم درک کنیم که مشتریان در بازار مشترک بیمه حقیقتاً "بدنبال چه چیزی میگردند ممکن است در این راه موفق باشیم.

بسیار مشکل است بگوئیم که چه مدت طول خواهد کشید تا هماهنگی بیشتری برای ریسک‌های انبوه پیدا شود و مطمئناً مذاکرات و مشاوره‌های بسیار لازم است تا کمیسیون بتواند چنین پیشنهادی را تنظیم کند که البته امیدواریم تا قبل از پایان سال ۱۹۹۲ تحقق

با پیشنهاد اولیه دارد مربوط به اختلاف عملکرد در باره ریسک‌های انبوه^۳ و ریسک‌های بزرگ^۴ میباشد. با توجه به رأی ۴ دسامبر ۱۹۸۶ دادگاه^۵ تصمیم گرفته شد بین ریسک‌های انبوه و ریسک‌های بزرگ بطور متفاوت عمل شود و اساساً "هماهنگی بیشتری برای شرایط عمومی بیمه‌نامه و ذخائر فنی باید بوجود آید تا بتوان اصل کنترل داخلی کشوری را در موقعیتهای خاص (منظور غالباً "موارد کوچک است)، یعنی مواقعی که بیمه شده یا بیمه‌گذار احتیاج به حمایت خاصی دارند، اعمال نمود. مادام که چنین هماهنگی بوجود نیامده است دادگاه نظر داد که قوانین کشور مقصد بیمه اعمال گردد و ضمناً "دادگاه تأکید کرد که وضع یا تکلیف قوانین کشور مقصد تنها در محدود پوشش داده شده مربوط به بیمه‌گذار و اشخاص ثالث و برای حمایت از این اشخاص قابل اجرا است. و برای موارد دیگر از این قانون نمیتوان استفاده کرد.

بنابراین در مورد ریسک‌های بزرگ اصل کنترل‌های داخل کشوری فوراً "قابل اجرا بود مجلس و کمیسیون تصمیم گرفتند که در دو مرحله این دگرگونی را عملی کنند و هرچه زودتر یک بازار داخلی واقعی برای ریسک‌های بزرگ بوجود آورند که به اعتبار متقابل قوانین داخلی و سایر قوانین کشورهای عضو متکی باشد.

مذاکرات نوامبر و دسامبر برای نکته متمرکز شده بود که مرزی بین ریسک‌های بزرگ و ریسک‌های انبوه بوجود آورد و میتوان گفت نتایج راضی‌کننده‌ای از این مذاکرات بدست آمده است که احتمالاً "در مورد بیمه‌های مشترک^۶ و بیمه‌های مستقیم غیرزندگی نیز اجرا خواهد شد.

جمع بندی نتایج حاصله به این مسئله منجر میشود که لایحه مزبور ضمن اینکه ریسک‌های انبوه را در این مرحله تابع مقررات داخلی هر کشور کرده است به هدف یک حاکمیت لیبرال و آزادی طلبانه برای ریسک‌های بزرگ دست می‌یابد. تأکید می‌کنیم که کمیسیون

پذیرد. در هر حال اجرای آن احتمالا " مدت‌ها طول خواهد کشید و شاید لازم باشد بعضی از دولتهای عضو دوره‌های گذری را طی کنند.

عامل دیگر که از مراحل بعدی هماهنگ‌کننده بشمار می‌رود و باید بعنوان ضمیمه‌ای به دستورالعمل دوم بیمه‌های غیرزندگی، که احتمالا " مورد تجدید نظر قرار می‌گیرد، در نظر گرفته شود، دستورالعمل بیمه‌های قراردادی است. بنظر می‌آید که چنین دستورالعملی با زمینه‌های قبلی که به آن اشاره شد مغایر باشد زیرا آزادی بی‌مانع ارائه خدمات بیمه‌ای تنها زمانی امکان‌پذیر است که آزادی در حقوق قراردادی بیمه‌ای وجود داشته باشد. ولی باید تذکر داد که این طرز تفکر امروزه تقریبا " رها شده است و متن قانونی لایحه دوم شامل بندهائی است که به تفصیل حقوق قراردادهای را تشریح کرده است. این لایحه امکان اینکه یک متقاضی بیمه خودش را درگیر در قراردادی به‌بند که مقررات و قوانین مربوط به آن برایش ناآشنا است یا نتواند سریعاً " درباره آن روشن شود کاهش می‌دهد.

در عین حال بنظر می‌رسد که اغلب دولتهای عضو علاقه خود را به لایحه قراردادهای بعنوان ابزار هماهنگ‌کننده‌ای که ارائه‌آزادانه خدمات را تسهیل میکند از دست داده‌اند و به آن به چشم لایحه‌ای که از بیمه‌گذاران حمایت میکند نگاه میکنند این لایحه شاید حداقل حمایت را ایجاد میکند ولی یکنواختی و هماهنگی واقعی را بوجود نمی‌آورد.

قرار است به زودی جلسهای جهت بررسی این پیشنهاد با توجه به نظرات کشورهای عضو تشکیل شود و پس از آن، کمیسیون تصمیم خواهد گرفت که آیا لایحه را در وضعیت قبلی ابقاء کند یا آنرا تغییر دهد و یا حتی بکلی از شکل فعلی آن صرف‌نظر نماید. عنوان سوم از لایحه دوم بیمه‌های غیرزندگی که شامل اصول مبنی بر ارائه‌آزادانه خدمات بیمه‌ای است بیمه‌های اجباری و ساطح حمل و نقل زمینی را از

طرح نهائی مستثنی میکند زیرا در این زمینه مشکلات خاصی وجود دارد مثلا " نهنها نیاز مبرمی به حمایت از قربانیان حوادث جاده‌ها وجود دارد بلکه سیستم کارت سبز و موافقتهای ضمنی بین دفاتر که کنترل‌های سرحدی را منسوخ کرده از این شمار است. البته کمیسیون بر آن است که تا قبل از پایان سال پیشنهادی ارائه دهد که دربرگیرنده آزادی ارائه خدمات بیمه در بیمه‌های اجباری و ساطح حمل و نقل زمینی باشد. تا زمانیکه این لایحه آماده شود مفاد دستورالعمل دوم در بیمه و ساطح نقلیه زمینی اجرا خواهد شد و در این لایحه احتمالا " تمایزی بین ریسکهای بزرگ (صاحبان ناوگان و شرکتهای حمل و نقل) و ریسکهای انبوه وجود خواهد داشت.

دو پیشنهاد دیگر هم هست که منحصر به گروههای خاص نبوده، بلکه به همه انواع بیمه مربوط میشود. اولین آنها پیشنهاد دستورالعملی است که به مسئله حسابهای سالیانه (ترازنامه و سود و زیان) و یکدست نمودن محاسبات بیمه‌ای شرکتهای بیمه می‌پردازد. این دستورالعمل که تغییراتی در مفاد دستورالعمل چهارم در مورد محاسبات شرکتهای بیمه و دستورالعمل هفتم در مورد یکسان کردن حسابهای بیمه‌ای مطابق با نیاز صنعت بیمه خواهد داد احتمالا " بسیار طولانی و پیچیده خواهد بود. پیچیدگی و طولانی بودن آن به این دلیل است که باید حتما " نیازهای مختلف فعالیت‌های بیمه‌ای در رشته‌های زندگی و غیرزندگی و همچنین بیمه‌های اتکائی در نظر گرفته شود و آیا مؤسسات بیمه باید در رشته‌های خاصی فعالیت کنند یا هر شرکتی بتواند در تمام رشته‌ها فعالیت نماید.

این لایحه شامل مفادی است که نحوه محاسبات ذخائر فنی را در رشته‌های غیرزندگی شرح میدهد و در نتیجه اولین قدم را برای هماهنگ‌سازی بر میدارد تا زمینه برای اجرای کنترل‌های داخل کشوری برای ریسکهای انبوه نیز آماده شود. لیکن باید اعتراف

ملی که مربوط به همه کشورهای عضو بازار مشترک باشد استفاده کند و بفهمد که شرکتهای بیمه دقیقا" در کجا هستند و برای رشد چه امکانات بالقوه‌ای دارند .

پارلمان اروپایی تاکنون در مورد دستورالعمل محاسبات فنی و پیشنهادی در مورد انحلال اجباری شرکتهای بیمه که در اوائل سال ۱۹۸۷ یعنی همزمان با آن به پارلمان داده شده است هیچ اقدامی انجام نداده است .

هدف جمع‌آوری و تدوین مقرراتی است مربوط به انحلال و تصفیه اجباری تا در شرایطی که شرکت تصفیه اجباری میشود با تمام بستانکاران شرکت کاملا" مساوی برخورد شود . در نتیجه شرکتی که کشور عضو بازار مشترک است از اینکه با شرکت دیگری که دفتر مرکزی‌اش در یک کشور دیگر عضو بازار است قرارداد منعقد کند و اهمه‌ای نخواهد داشت و بدینوسیله اجرای عملیات مستقیم بیمه‌ای در بازار مشترک تسهیل میشود . این دستورالعمل تضمین میکند که در صورت ورشکستگی یک شرکت ، بیمه‌گذاران و شرکتهای بیمه واگذارنده که پرتفوی خود را نزد شرکت ورشکسته بیمه اتکالی کرده‌اند حمایت شوند و برای این منظور وجوهات جداگانه‌ای که مشابه ذخائر فنی می‌باشند در نظر گرفته شده است .

سخن ناتمام میماند اگر چند جمله‌ای در مورد واسطه‌های بیمه‌نگوئیم میدانیم که یک اجتماع گسترده بازارها در امر بیمه بدون وجود واسطه‌ها و بالاخص دلالات بیمه نمیتواند کارآئی لازم را داشته باشد زیرا واسطه‌های بیمه در یک چهارچوب بین‌المللی کار میکنند و قادرند برای مشتریان مناسبترین نوع بیمه که جوابگوی احتیاجاتشان باشد در هر گوشه از بازار مشترک جستجو کرده و به آنها توصیه کنند . در طی ده سال گذشته قوانین متعددی مثل قانون خدمات پولی و مالی برای امور واسطه‌گری در کشورهای عضو بازار تصویب شده و به اجرا درآمده است .

کنیم با فرمولهائی که تاکنون داشته‌ایم تنها پیرامون مشکل یکسان‌سازی ذخائر چرخیده‌ایم و فقط به این اکتفا کرده‌ایم که این ذخائر چطور باید در دارائی منعکس شود .

علیرغم مشکلات موجود، مجلس روی این پیشنهاد بطور جدی کار خواهد کرد تا بتواند آنرا در عرض مدت کوتاهی تعدیل کند . پیش‌بینی می‌شد که مدت از زمان شروع مذاکرات تا پایان آن حدودا" دو سال طول بکشد ولی اوضاع در پارلمان اروپایی بسیار مایوس‌کننده است تقریبا" بیش از یکسال است که پیشنهاد به پارلمان فرستاده شد ولی در اولین دور مذاکرات مقدماتی که در سپتامبر انجام گرفت هیچ گونه پیشرفتی حاصل نشد .

به علت فوریت امر ریاست آلمانی شورا قصد دارد بی‌آنکه منتظر شنیدن نقطه نظرات پارلمان بشود بزودی گروه‌کاری برای این مسئله تشکیل دهد . اهمیت دستورالعمل محاسبات بیمه‌ای تنها در این نیست که شکاف موجود در طرح کلی دستورالعمل چهارم و هفتم مربوط به شرکتهای بیمه را پر می‌کند بلکه نقش خاصی در راه دستیابی به یک بازار مشترک بیمه‌ای ایفا میکند . دستورالعمل محاسبات بیمه‌ای باعث می‌شود که اطلاعات مالی مربوط به وضعیت شرکتهای صادرکننده بیمه که در قسمتهای مختلف بازار مشترک تشکیل شده است در یک شکل استاندارد شده و جامع در دسترس متقاضیان بیمه و مهمتر از آن متخصصین بیمه‌ای در هر گوشه بازار که باشند قرار گیرد . بدون چنین اطلاعات مالی نمی‌توان انتظار داشت که بازار داخلی بیمه که براساس اصل حسن‌نیت و اعتماد همه‌جانبه پولی و مالی استوار است گسترش یافته و توان بالقوه خود را بیازماید .

این دستورالعمل بطور ضمنی آمار قابل مقایسه‌ای برای شرکتهای بیمه در سطح بازار مشترک ایجاد میکند و هرگاه کسی بخواهد گزارشهای فعالیت بیمه‌ای را مقایسه کند میتواند از این آمار گردآوری شده در سطح

شد و سپس در کشورهای اسپانیا، یونان، پرتغال، ایرلند پس از گذار از دوره‌های انتقالی به اجرا در خواهد آمد.

۲- در دومین مرحله که آنرا مرحله هماهنگ‌سازی و سازگاری بازارها می‌نامیم، کنترل‌های داخل کشوری را برای ریسک‌های انبوه در رشته‌های غیرزندگی ایجاد می‌کنیم که احتمالاً "درمورد این مطلب تا قبل از پایان سال ۱۹۹۲ موافقت بعمل خواهد آمد. و اجرای آن به بعد از سال ۱۹۹۲ موکول خواهد شد.

۳- تا پایان سال جاری پیشنهادی درمورد آزادی ارائه خدمات بیمه‌ای در رشته بیمه وسائط حمل و نقل زمینی توسط کمیسیون ارائه میشود و انتظار می‌رود تا پایان سال ۱۹۹۲ به مرحله اجرا نزدیک شود.

۴- سرنوشت لایحه بیمه‌های قراردادی اینقدر نامعلوم است که درباره زمان تعدیل آن هیچ چیز نمیتوان گفت مگر اینکه کمیسیون تا پایان امسال تصمیمی درمورد شکل و چگونگی آن اتخاذ کند.

۵- کمیسیون امیدوار است که دستورالعمل محاسبات بیمه‌ای شرکتهای بیمه تا پایان سال ۱۹۹۰ تعدیل شود و کشورهای عضو بازار را ترغیب کند که آنرا تا پایان سال ۱۹۹۲ اجرا کنند.

۶- اما کمیسیون درباره پیشنهاد تصفیه اجباری شرکتهای بیمه امید بسیار کمی دارد. و وضعیت آن کاملاً نامشخص است. در هر صورت اینها اهداف کمیسیون هستند. حال اینکه آیا میتوانیم به آنها دست یابیم یا نه؟ معلوم نیست ولی چیزیکه مسلم است دستیابی به این اهداف مستلزم صبر، ایستادگی و پافشاری بر روی اصول می‌باشد.

معمولاً هدف اصلی چنین قوانینی حمایت از مصرف‌کنندگان است و مشکلی که این قوانین ایجاد می‌کنند و ما در کمیسیون با آن مواجه هستیم این است که قوانین حمایت از خریداران بیمه (بیمه‌گذاران) گاهی اوقات امکان دارد موانع غیرقابل توجیهی بر سر راه تشکیل و یا تهیه آزادانه خدمات برای واسطه‌ها (در این مورد منظور دلالان بیمه است) از سایر کشورهای عضو بازار مشترک ایجاد کند. و وظیفه کمیسیون این است که به چنین امری از این زاویه نگاه کند و در صورت احتیاج هرپندی را که متناقض با تعهدات قراردادی و یا حقوق سایر اعضای جامعه است حذف و یا تعدیل نماید.

بعلاوه، واضح است که کلاً "عقاید متفاوتی در مورد نقش انواع مختلف واسطه‌گری در سطح جامعه وجود دارد چنین عقایدی نباید بدون کنترل رشد و گسترش پیدا کند زیرا امکان دارد بازار مشترک را به تضعیف و تجزیه بکشاند. اعضاء کمیسیون آگاهند که حل این مشکلات تنها با همکاری خود واسطه‌ها امکانپذیر است و این همکاری باعث می‌شود این اطمینان به وجود آید که فعالیت‌های دلالان بیمه و واسطه‌ها میتواند در کنار و هماهنگ با نیازهای یک بازار داخلی متحد و یکپارچه رشد پیدا خواهد کرد. اینک به خلاصه کردن مطالب فوق می‌پردازیم.

۱- اولیسن و مهمترین مرحله این است که دستورالعمل دوم بیمه‌های غیرزندگی تعدیل شود اگر این امر در تابستان سال ۱۹۸۸ وقوع یابد لایحه تا اواسط سال ۱۹۹۰ به مرحله عمل نزدیک و احتمالاً اجرا خواهد شد و اثرات کامل آن در سال ۱۹۹۳ در هشت کشور عضو بازار مشترک اروپا کاملاً حس خواهد

پاورقی

1- Directive

2- Single European Act.

3- Mass Risks

4- Large Risks

5- Court

6- Home-Country Control

7- Coinsurance